

2. Przewodniczący okręgowej komisji zaopatrjuje tytuł wykonawczy w klauzulę wykonalności, która powinna zawierać:

- 1) stwierdzenie, że orzeczenie, ugoda lub zarządzenie tymczasowe jest wykonalne,
- 2) datę nadania klauzuli, podpis przewodniczącego komisji i pieczęć komisji.

§ 57. Organem uprawnionym do żądania realizacji tytułu wykonawczego jest terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 58. 1. Organem egzekucyjnym jest terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego właściwy ze względu na miejsce występowania szkody górniczej.

2. Organ egzekucyjny wszczyna postępowanie na żądanie stron albo właściwej terenowo okręgowej komisji lub z urzędu.

§ 59. 1. Jednostka obowiązana do naprawienia szkody z upływem terminu ustalonego w tytule wykonawczym do naprawienia szkody zawiadamia niezwłocznie okręgową komisję o sposobie realizacji tytułu wykonawczego.

2. W razie stwierdzenia przez okręgową komisję, że ustalone w tytule wykonawczym naprawienie szkody nie zostało wykonane w terminie, okręgową komisja zawiadamia o powyższym jednostkę bezpośrednio nadzorującą zobowiązanego.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 60. Wydatki osobowe i rzeczowe komisji są pokrywane ze środków budżetowych Wyższego Urzędu Górniczego.

§ 61. Terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego przekazują do dyspozycji Wyższego Urzędu Górniczego dotychczasowe etaty osobowe i środki budżetowe związane z działalnością okręgowych komisji z dniem 31 grudnia 1978 r.

§ 62. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 października 1954 r. w sprawie komisji do spraw szkód górniczych (Dz. U. Nr 47, poz. 226),
- 2) rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie utworzenia komisji do spraw szkód górniczych oraz ustalenia ich siedzib i właściwości miejscowej (Dz. U. Nr 32, poz. 172),
- 3) zarządzenie nr 290 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1954 r. w sprawie szczegółowej organizacji komisji do spraw szkód górniczych (Monitor Polski Nr 120, poz. 1692),
- 4) zarządzenie nr 291 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1954 r. w sprawie powoływania członków komisji do spraw szkód górniczych oraz ich kwalifikacji (Monitor Polski Nr 120, poz. 1693),
- 5) zarządzenie nr 292 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1954 r. w sprawie wynagradzania członków komisji do spraw szkód górniczych za udział w posiedzeniach zespołów orzekających (Monitor Polski Nr 120, poz. 1694),
- 6) zarządzenie nr 297 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 października 1955 r. w sprawie trybu urzędowania komisji do spraw szkód górniczych (Monitor Polski Nr 88, poz. 1074).

§ 63. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1978 r.

w sprawie naprawiania szkód górniczych w drodze budownictwa zastępczego.

Na podstawie art. 71 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zasady i zakres stosowania budownictwa zastępczego oraz wypadki stosowania tego budownictwa zamiast odszkodowania określonego w art. 59 Prawa górniczego,

- 2) sposób pokrywania kosztów budownictwa zastępczego oraz wypadki, zasady i zakres współuczestniczenia w tych kosztach jednostek gospodarki społecznej, na których rzecz realizowane jest budownictwo zastępcze.

§ 2. Budownictwo zastępcze jest realizowane jako:

- 1) ekwiwalentne budownictwo zastępcze, gdy naprawienie zaistniałej szkody górniczej, łącznie z kosztami

niezbędnych zabezpieczeń przed przewidywanymi szkodami górniczymi, jest technicznie lub gospodarczo nieuzasadnione.

- 2) wyprzedzające budownictwo zastępcze, gdy utrzymanie, konserwacja, remonty i niezbędna modernizacja, łącznie z przewidywaną naprawą szkód górniczych, to jest usuwaniem ich i zapobieganiem spodziewanym szkodom górniczym, są technicznie lub gospodarczo nieuzasadnione.

§ 3. Budownictwo zastępcze stosuje się do budynków lub innych części składowych nieruchomości, a także obiektów i urządzeń służących do poboru, doprowadzania lub odprowadzania wody, gazu, ciepła oraz prądu elektrycznego, linii kolejowych, linii i urządzeń telekomunikacyjnych, a także innych obiektów i urządzeń połączonych z nieruchomością, zwanych dalej „przedmiotami odtwarzanymi”.

§ 4. 1. Budownictwo zastępcze należy planować i realizować w taki sposób i w takich terminach, aby nie następował w związku ze szkodami górniczymi ubytek powierzchni mieszkalnej, użytkowej lub inny istotny uszczerbek w działalności gospodarczej lub społecznej użytkowników przedmiotów odtwarzanych.

2. Zapewnienie poprzedniej użyteczności przedmiotów odtwarzanych w ramach budownictwa zastępczego polega w odniesieniu do:

- 1) budownictwa mieszkaniowego — na wzniesieniu budynków o powierzchni użytkowej, zapewniającej bezpośrednio przekwaterowanie mieszkańców z budynku przeznaczanego do likwidacji, z uwzględnieniem stanu zasiedlenia przed przekwaterowaniem oraz obowiązujących normatywów i zasad w gospodarce lokalowej,
- 2) obiektów i urządzeń użyteczności publicznej — na odtworzeniu powierzchni użytkowej i wyposażenia umożliwiających spełnianie przez te obiekty i urządzenia ich funkcji w dotychczasowym rozmiarze,
- 3) uzbrojenia terenu oraz obiektów i urządzeń energetycznych, komunikacyjnych oraz telekomunikacyjnych — na ich odtworzeniu w sposób zapewniający zaspokajanie potrzeb w dotychczasowym rozmiarze,
- 4) obiektów i urządzeń produkcyjnych i usługowych — na ich odtworzeniu w sposób zapewniający dotychczasową wielkość, standard i rodzaj produkcji oraz usług.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwo górnicze, opierając się na ustaleniach programu ochrony terenów górniczych, aktualnym rozeznaniu sytuacji górniczo-geologicznej oraz inwentaryzacji stanu zabudowy i zainwestowania powierzchni, sporządza założenia budownictwa zastępczego w takich terminach, aby zadania wynikające z tych założeń mogły być włączone do planów inwestycyjnych.

2. Założenia budownictwa zastępczego sporządza przedsiębiorstwo górnicze w porozumieniu z użytkownikami przedmiotów przewidzianych do odtworzenia oraz ze służbą planowania przestrzennego właściwego terenowo organu administracji państwowej.

3. Założenia budownictwa zastępczego uzgodnione z terenowym organem administracji państwowej stopnia podstawowego i zaakceptowane przez właściwego ministra i wojewodę stanowią podstawę do włączenia zadań budownictwa zastępczego do planów inwestycyjnych zainteresowanych wykonawców narodowych planów społeczno-gospodarczych.

§ 6. 1. Środki finansowe na budownictwo zastępcze zapewnia przedsiębiorstwo górnicze, obciążając nimi koszty produkcji.

2. Nakłady inwestycyjne na budownictwo zastępcze są wydzielane w wieloletnich i rocznych narodowych planach społeczno-gospodarczych oraz w planach resortów i województw jako odrębna wielkość, zgodnie z potrzebami i możliwościami realizacyjnymi, w ramach ogólnych kwot nakładów inwestycyjnych w gospodarce narodowej. Nakłady te mogą być wykorzystane tylko zgodnie z przeznaczeniem.

3. Rozdział nakładów, o których mowa w ust. 2, następuje zgodnie z zapotrzebowaniem resortów i terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, których jednostki są obowiązane do naprawiania szkód górniczych w drodze budownictwa zastępczego, na zasadach i w trybie bilansowania i rozdziału robót budowlano-montażowych.

§ 7. 1. Budownictwo zastępcze korzysta z pierwszeństwa w pracach projektowych i realizacyjnych oraz w zaopatrzeniu materiałowo-technicznym, tak jak inwestycje szczególnie ważne dla gospodarki narodowej.

2. Naczelny organ administracji państwowej właściwy do bilansowania robót budowlano-montażowych zapewni wykonawstwo robót związanych z realizacją budownictwa zastępczego na zasadach określonych w przepisach o bilansowaniu i zlecaniu robót budowlano-montażowych.

§ 8. Budownictwo zastępcze należy realizować zgodnie z:

- 1) aktualnie obowiązującymi normatywami, wymaganiami funkcjonalnymi i standardem wyposażeniowym,
- 2) ustaleniami programu ochrony terenów górniczych zainteresowanego przedsiębiorstwa górniczego.

§ 9. Budownictwo zastępcze należy lokalizować w sposób umożliwiający użytkownikom korzystanie z przedmiotu odtwarzanego bez istotnej zmiany dotychczasowego sposobu korzystania z przedmiotu likwidowanego.

§ 10. 1. Przedmioty odtwarzane w drodze budownictwa zastępczego mogą być oddawane do użytku wyłącznie tym użytkownikom, którzy zamieszkiwali, użytkowali lub eksploatowali przedmioty likwidowane w czasie ich likwidacji.

2. Na wniosek zainteresowanego użytkownika, uzgodniony z przedsiębiorstwem górniczym, organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego może udzielić zgody na odstępstwo od zasady określonej w ust. 1.

§ 11. Budownictwo zastępcze, za zgodą zainteresowanych stron, może stanowić wydzieloną część obiektu wznoszonego w ramach narodowych planów społeczno-gospodarczych przez organ administracji państwowej, instytucję państwową, przedsiębiorstwo państwowe lub jednostkę spółdzielczą, pod warunkiem określenia zakresu rzeczowego i umiejscowienia części w realizowanej inwestycji jako przedmiotu odtwarzanego.

§ 12. 1. Zakres rzeczowy, wyposażenie, funkcjonalność oraz dotychczasowa użyteczność, a także charakterystyka techniczna i technologiczna przedmiotu odtwarzanego na rzecz organu administracji państwowej, instytucji państwowej, przedsiębiorstwa państwowego lub spółdzielni mogą być zwiększone lub zmienione pod warunkiem zapewnienia na te cele przez zainteresowaną jednostkę poszkodowaną nakładów i środków finansowych.

2. Zmiany, o których mowa w ust. 1, mogą być dokonane po uzyskaniu zgody właściwego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, wyrażonej na wniosek jednostki bezpośrednio nadrzędnej nad poszkodowanym.

§ 13. 1. Celowość stosowania budownictwa zastępczego ustala się na podstawie analizy techniczno-ekonomicznej.

2. Analizę techniczno-ekonomiczną opracowuje się na podstawie:

- 1) szczegółowej inwentaryzacji przedmiotu przewidzianego do odtworzenia,
- 2) aktualnego stopnia odporności na skutki robót górniczych przedmiotu przewidzianego do odtworzenia,
- 3) aktualnego rozmiaru i charakteru szkód górniczych,
- 4) wielkości i charakteru przewidywanych szkód górniczych na podstawie prognozy wpływów robót górniczych wykonanych, prowadzonych i projektowanych,
- 5) zakresu rzeczowego i finansowego robót niezbędnych do usuwania i zapobiegania szkodom górniczym,
- 6) zakresu rzeczowego i finansowego prac związanych z utrzymaniem, konserwacją i modernizacją przedmiotu przewidzianego do odtworzenia, których wykonanie jest niezależne od działalności związanej z naprawą szkód górniczych.

3. Jeżeli przedmiot przewidziany do odtworzenia należy do organu administracji państwowej, instytucji państwowej, przedsiębiorstwa państwowego lub spółdzielni, analizę, o której mowa w ust. 1 i 2, opracowuje poszkodowany w porozumieniu z zainteresowanym przedsiębiorstwem górniczym na koszt tego przedsiębiorstwa. Jeżeli przedmiot przewidziany do odtworzenia należy do osoby fizycznej, analizę opracowuje zainteresowane przedsiębiorstwo górnicze na własny koszt.

4. Analiza techniczno-ekonomiczna oraz decyzja właściwego terenowego organu administracji państwowej o rozbiórce przedmiotu przewidzianego do odtworzenia, jeżeli taka decyzja została wydana, stanowią integralną część wniosku o naprawę szkód górniczych.

§ 14. 1. Środki finansowe przeznaczone na wkłady do spółdzielni mieszkaniowej za osoby fizyczne będące użytkownikami lokali w przedmiotach odtwarzanych oraz na pokrycie innych wydatków związanych z objęciem tych lokali zapewnia przedsiębiorstwo górnicze.

2. Użytkownik lokalu zwraca środki finansowe, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwu górniczemu na warunkach określonych w przepisach o spłacie kredytów bankowych, udzielanych na nowe budownictwo mieszkaniowe.

§ 15. Jeżeli użytkownik lokalu w budynku przeznaczonym do likwidacji nie wyrazi zgody na przekwaterowanie do lokalu spółdzielczego, ma on prawo do uzyskania lokalu zamiennego na zasadach określonych w prawie lokalowym.

§ 16. Przedsiębiorstwo górnicze pokrywa koszty budownictwa zastępczego na rzecz organów administracji państwowej, instytucji państwowych, przedsiębiorstw państwowych i spółdzielni do wysokości kosztów naprawy szkód górniczych, ustalonych w orzeczeniu komisji do spraw szkód górniczych. Pozostała część kosztów pokrywana jest ze środków przewidzianych przepisami o finansowaniu inwestycji.

§ 17. 1. Koszty budownictwa zastępczego mogą być za zgodą zainteresowanych stron przekroczone w granicach do 10% w stosunku do kwoty orzeczonej przez komisję do spraw szkód górniczych.

2. Przekroczenie kosztów budownictwa zastępczego powyżej wielkości, o której mowa w ust. 1, wymaga dodatkowego orzeczenia komisji do spraw szkód górniczych.

§ 18. 1. Budownictwo zastępcze za przedmioty odtwarzane określone w art. 59 ust. 2 i 5 Prawa górniczego realizuje przedsiębiorstwo górnicze we własnym zakresie lub w ramach budownictwa spółdzielczego.

2. Za obiekty określone w art. 59 ust. 3 Prawa górniczego budownictwo zastępcze realizuje się przez wzniesienie domu jednorodzinnego.

3. Budownictwo zastępcze za przedmioty odtwarzane, o których mowa w ust. 1 i 2, może być realizowane, gdy:

- 1) kwota przewidywanego jednorazowego odszkodowania pokrywa lub przekracza koszty wzniesienia przedmiotu odtwarzanego lub
- 2) poszkodowany wyrazi zgodę na pokrycie różnicy pomiędzy kosztami budowy przedmiotu odtwarzanego a kwotą odszkodowania pieniężnego.

4. W razie gdy kwota jednorazowego odszkodowania, o której mowa w ust. 3 pkt 1, przekracza faktyczne koszty budowy, pozostałą resztę odszkodowania wypłaca się poszkodowanemu po zakończeniu budowy.

5. Jeżeli nie zachodzą przesłanki przewidziane w ust. 3, a przedmiot odtwarzany stanowi dom jednorodzinny, mały dom mieszkalny, dom mieszkalno-pensjonatowy lub dom, o którym mowa w art. 59 ust. 3 Prawa górniczego, do poszkodowanego stosuje się przepisy § 14 i 15, z tym że wkład do spółdzielni pokrywa przedsiębiorstwo

górnictwa z odszkodowania przysługującego poszkodowanemu.

6. Jeżeli nie zachodzą przesłanki przewidziane w ust. 3, a przedmiot odtwarzany stanowi obiekt określony w art. 59 ust. 2 pkt 4—7 i ust. 5 Prawa górnictwa, poszkodowanemu wypłaca się jednorazowe odszkodowanie.

§ 19. Tryb i zasady ustanawiania na rzecz osób uprawnionych prawa użytkowania terenów państwowych, na których odtwarzane są przedmioty określone w art. 59 ust. 2 i 5 Prawa górnictwa oraz domy jednorodzinne,

o których mowa w art. 59 ust. 3 tego prawa — regulują przepisy o gospodarce terenami.

§ 20. Przedmioty odtwarzane, za które zrealizowano budownictwo zastępcze, powinny być niezwłocznie wyłączone z użytkowania i zniesione, a teren odpowiednio zagospodarowany przez jednostki realizujące budownictwo zastępcze.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 400,— zł, półrocznie 250,— zł.
Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi rocznie 150,— zł.

Prenumeratę na rok następny (roczną lub półroczną) przyjmuje się do dnia 31 października. Prenumeratę można zgłaszać za I półrocze bieżącego roku do dnia 31 marca, za II półrocze bądź za cały bieżący rok — do dnia 30 września. Do abonentów którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem, a ponadto zostaną policzone koszty przesyłki. Oplata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzyodcinkowym przekazem pocztowym na konto Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim IV Oddział Miejski, Warszawa nr 1049-3157-222. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), dokładny adres z numerem kodu pocztowego oraz liczbę zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Żurawia 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127 i w kasach Sądów w Białymstoku, Bielsku-Białej, Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kallszu, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wielkopolskim, Poznaniu, Radomiu, Rzeszowie, Słupcy, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu, Wałbrzychu z tymczasową siedzibą w Świdnicy, Wrocławiu, Zamościu i Zielonej Górze.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powińska 69/71
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w 608 i 42-14-78

Flotowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 478/c.

Cena 12.00 zł